

Przygotowanie oblubienicy

Wersety biblijne: Obj 19:7–9, 11–21; 21:2.

- I. **Ślub Baranka stanowi wynik ukończenia Bożej nowotestamentowej ekonomii, która polega na tym, by za pośrednictwem Chrystusowego prawnego odkupienia i przez Jego organiczne zbawienie w Jego boskim życiu uzyskać dla Chrystusa oblubienicę, kościół** – Rdz 2:22; Rz 5:10; Obj 19:7–9; 21:2, 9–11.
- II. **Pańskie odzyskiwanie służy przygotowaniu oblubienicy Chrystusa, którą tworzą wszyscy Jego zwycięzcy** – 19:7–9; por. Rdz 2:22; Mt 16:18:
 - A. Wszyscy zwycięzcy będą Nową Jerozolimą – oblubienicą Chrystusa – przez tysiąc lat na jej początkowym i świeżym etapie – Obj 19:7.
 - B. Ostatecznie wszyscy wierzący dołączą do zwycięzców, by zwieńczyć i w pełni ukończyć Nową Jerozolimę – żonę Chrystusa – w nowym niebie i nowej ziemi na wieczność – 21:2, 9–11.
- III. **Gotowość zbiorowej oblubienicy zależy od dojrzałości w życiu zwycięzców** – 19:7–9; Hbr 6:1; Flp 3:12–15; Ef 4:13–15:
 - A. W Nowym Testamencie słowo doskonały użyte jest w odniesieniu do wierzących, którzy osiągnęli pełną dorosłość i dojrzałość oraz zostali wydoskonaleni w Bożym życiu, co wskazuje na to, że musimy wzrastać i dojrzewać ku doskonałości w boskim życiu – Mt 5:48.
 - B. Musimy wciąż wzrastać, aż osiągniemy dojrzałość w boskim życiu i staniemy się w pełni dorośli, dochodząc do miary wzrostu pełni Chrystusa – Ef 4:13.
 - C. Aby oblubienica osiągnęła dojrzałość, jej wiara i miłość muszą się w pełni rozwinąć – Tt 3:15:
 1. Wiara i miłość to dwie nierozłączne, znakomite cnoty wierzących w Chrystusa – 1 Tm 1:14; 2 Tm 1:13; Ga 5:6.
 2. Poprzez wiarę przyjmujemy Pana, a poprzez miłość radujemy się Panem, którego przyjęliśmy – J 1:12; 14:21; 21:15–17:
 - a. Wiarę dał nam Bóg, abyśmy przez nią mogli przyjąć Chrystusa, ucieleśnienie Trójjedynego Boga, i w ten sposób wejść w Trójjedynego Boga oraz połączyć się z Nim w jedno, tak by był On naszym życiem, zaopatrzeniem w życie i wszystkim dla nas – 2 P 1:1.
 - b. Miłość wypływa z wiary i uzdalnia nas do tego, aby wraz z tymi, którzy razem z nami uwierzyli w Chrystusa, przejawiać w naszym życiu całe bogactwo Trójjedynego Boga, tak by Trójjedyny Bóg mógł uzyskać swój chwalebny zbiorowy wyraz – Ef 3:19–21.
- IV. **Poza osiągnięciem dojrzałości w życiu oblubienica musi zostać zbudowana jako zbiorowa osoba** – Mt 16:18; Ef 2:21–22; 4:15–16; Obj 19:7; 21:2:
 - A. Boża budowla stanowi pragnienie Bożego serca i cel Bożego zbawienia – Ef 1:5, 9; Wj 25:8; 1:11; 40:2–3, 34–35.
 - B. Bóg zamierza uzyskać budowlę, w której Bóg i człowiek, człowiek i Bóg, będą mogli być dla siebie wzajemnym mieszkaniem – J 15:4a; Obj 21:2–3, 22.
 - C. Zasada Bożej budowli polega na tym, że Bóg wbudowuje samego siebie w człowieka i człowieka w samego siebie – J 14:20; 1 J 4:15:
 1. Zespoleńcie się Boga z człowiekiem to Boże wbudowanie samego siebie w człowieka.
 2. Zespoleńcie się człowieka z Bogiem to wbudowanie człowieka w Boga – Ef 3:17.
 - D. Największym i najwyższym wymogiem, jaki Pan stawia tym, którzy Go wiernie poszukują, jest to, aby byli oni zbudowani ze współwierzącymi – 4:15–16.
 - E. Najwyższą cnotą tego, kto podąża za Chrystusem w wiecznej Bożej ekonomii, jest być zbudowanym ze współuczestnikami boskiego życia – 1 Tm 1:4.
- V. **Strój weselny oblubienicy zrobiony jest z przedniego lnu, jasnego i czystego** – Obj 19:7–8:
 - A. Słowo czysty opisuje naturę, natomiast jasny – wyraz.
 - B. Przedni len, w który ubrana jest oblubienica, to „sprawiedliwości świętych” – w. 8:

1. Chrystus jest sprawiedliwością, dzięki której zostaliśmy usprawiedliwieni przez Boga, byśmy mogli narodzić się na nowo w swoim duchu i otrzymać boskie życie — 1 Kor 1:30; Rz 8:10:
 - a. Jako nasza obiektywna sprawiedliwość, Chrystus jest Tym, w którym jesteśmy usprawiedliwieni przez Boga — 3:24, 28; 5:1, 9; 4:25; 5:16, 18.
 - b. Jako nasza subiektywna, osobista, sprawiedliwość, Chrystus jest Tym, który mieszka w nas i żyje dla nas życiem, które Bóg może usprawiedliwić i które zawsze Go zadowala — Mt 5:6, 20.
2. Jeśli mamy być znalezieni w Chrystusie, musimy spełnić warunek polegający na tym, że nie mamy własnej sprawiedliwości, lecz zamiast niej mamy sprawiedliwość, która nie jest naszą własną — tę, która jest poprzez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość, która jest z Boga i oparta jest na wierze — Flp 3:9.
3. Chrystus przejawiany w życiu świętych jako ich subiektywna, osobista, sprawiedliwość, staje się ich strojem weselnym — Obj 19:8:
 - a. Sprawiedliwość, którą otrzymaliśmy dla naszego zbawienia, ma charakter obiektywny i pozwala nam spełnić wymóg sprawiedliwego Boga, natomiast sprawiedliwości zwyciężących świętych mają charakter subiektywny i pozwalają im spełnić wymóg stawiany przez zwycięskiego Chrystusa — 1 Kor 1:30; Flp 3:9.
 - b. Strój weselny, o którym mowa w Ewangelii Mateusza 22:11–13, oznacza Chrystusa, którego przejawiamy w swoim życiu i który jest poprzez nas wyrażany w naszej codzienności jako nasza niezrównana sprawiedliwość — 5:20; Obj 3:4–5, 18.

VI. Aby oblubienica mogła zostać przedstawiona Oblubieńcowi, potrzebuje piękna — Pnp 1:15–16; 4:1, 7:

- A. W Pieśni nad Pieśniami zarówno kochająca, jak i Ukochany są piękni i oboje to piękno w sobie nawzajem doceniają — 1:15–16; 4:1–5, 7.
- B. List do Efezjan 5:27 mówi o pięknie oblubienicy, objawiając, że Chrystus przedstawi „samemu sobie kościół chwalebny, nie mający plamy ani zmarszczki, ani niczego takiego, lecz aby był święty i nieskazitelny”.
- C. Piękno oblubienicy pochodzi od Chrystusa, który został wbudowany w kościół i który następnie się poprzez niego wyraża — 3:17a.
- D. Naszym jedynym pięknem jest jaśnienie Chrystusa z naszego wnętrza; to, co Chrystus w nas docenia, to wyraz samego siebie — Ps 50:2.
- E. „Twoje oczy ujrzą Króla w Jego pięknie” (Iz 33:17a); „Król zapagnie twojego piękna” (Ps 45:12a).
- F. „Piękna jesteś, moja umiłowana, jak Tirsza; urodziwa jak Jerozolima; groźna jak wojsko z chorągwiami” — Pnp 6:4.

VII. Oblubienica musi być także wojownikiem ze względu na pokonanie Bożego wroga — Ef 6:10:

- A. W Liście do Efezjan 5:25–27 oraz 6:10–20 widzimy kościół jako oblubienicę i wojownika; także w Księdze Objawienia 19 mamy te same dwa aspekty kościoła.
- B. W dniu swojego ślubu Chrystus poślubi tych, którzy od lat toczyli bitwę przeciw Bożemu wrogowi; to znaczy, że Chrystus poślubi zwycięzców, którzy już zwyciężyli złego — w. 7–9; 1 J 2:14.
- C. Chrystus — walczący Generał — przyjdzie ze swą oblubienicą, która stanowi Jego armię, by stoczyć pod Armagedonem bój z Antychrystem — Obj 19:11–21:
 1. Kiedy Chrystus przyjdzie ze swoją armią, przyjdzie jako Syn Człowieka — Mt 26:64; Obj 14:14.
 2. Jako Syn Człowieka będzie On potrzebował odpowiedniczki, która będzie do Niego pasowała i Go dopełniała; odpowiedniczką tą będzie Jego oblubienica — J 3:29.
 3. Ponieważ Pan jest Słowem, Jego walką będzie wypowiedanie Bożego słowa — Obj 19:13:
 - a. Podczas gdy Pan walczy, przemawia dla Boga i wyraża Go.

b. Pańska walka pod Armagedonem będzie potężnym przemawianiem.

4. Strój weselny – Chrystus przejawiany w naszym życiu jako nasza codzienna sprawiedliwość – uzdalnia nas nie tylko do tego, byśmy mogli uczestniczyć w ślubie, lecz także do tego, by dołączyć do armii, która razem z Chrystusem będzie walczyła przeciwko Antychrystowi w wojnie pod Armagedonem – Mt 22:11–12; Obj 19:7–8, 14.

VIII. Zbiorowy Chrystus, Chrystus ze swoją zwycięską oblubienicą, przyjdzie jako kamień i zmiążdży ogół ludzkich rządów, by zaprowadzić Boże królestwo – Dn 2:34–35; Jl 3:16; Obj 19:11–21; por. Rdz 1:26:

A. Podczas gdy drugi rozdział Księgi Daniela mówi o Chrystusie, który przyjdzie jako kamień wycięty bez udziału rąk, dziewiętnasty rozdział Księgi Objawienia mówi o Chrystusie, który przyjdzie jako Ten, który ma swoją oblubienicę jako swoją armię.

B. Zanim Chrystus zstąpi na ziemię, by rozprawić się z Antychrystem i całością ludzkich rządów, będzie miał ślub, który połączy Jego zwycięzców z Nim samym w jedną całość – w. 7–9.

C. Po ślubie Pan przyjdzie ze swoją nowo poślubioną oblubienicą, aby zniszczyć Antychrysta, który wraz ze swoją armią będzie walczył bezpośrednio przeciwko Bogu – w. 11, 13–15; 2 Tes 2:2–8:

1. Pan Jezus, Słowo Boga, zgładzi Antychrysta, człowieka bezprawia, oddechem swoich ust – Obj 19:13–15; 2 Tes 2:2–8.

2. Z ust Chrystusa wychodzi ostry miecz, aby nim uderzył narody – Obj 19:15a; por. 1:16; 2:12, 16.

D. Gdy Bóg zmiążdży ludzkie rządy, oczyści cały wszechświat; wówczas zbiorowy Chrystus, Chrystus ze swymi zwycięzcami, stanie się wielką górą, która zapełni całą ziemię i uczyni ją Bożym królestwem – Dn 2:35, 44; 7:22, 27; Obj 11:15.